

Győrvár, 1919. május 6. – Budapest, 1975. május 14.

Vasúti pályáőr gyermeke. A székesfehérvári cisztercita gimnáziumban tanult, majd Kőszegen négy polgárit végzett, ezután pincér szakmát tanult. 1936 és 1940 között Vasváron, Hévízen, Kőszegen és a fővárosban szakmájában dolgozott, közben 1937 és 1939 között Hamburg környékén autópálya-építésnél munkás volt. 1939-től katonai szolgálatot teljesített. 1942 nyarán a szovjet fronton hadifogságba esett. Krasznogorszkban antifasiszta iskolát végzett, majd partizán egységben harcolt a német frontvonal mögött; belépett a Kommunisták Magyarországi Pártjába, majd MKP, MDP tag. 1944-ben Észak-Erdélyben ejtőernyős csoportparancsnok volt. 1945. januárban hazatért, a Politikai Rendészeti Osztály, 1946-tól a Belügyminisztérium Államrendőrség Államvédelmi Osztálya, 1948-tól az Államvédelmi Hatóság kémelhárító osztálya vezetője alezredesi rendfokozatban. 1950. áprilisban elbocsátották a Belkereskedelmi Minisztérium Szálloda és Élelmiszer Kereskedelmi Központ ellenőrzési osztályvezetője, majd a Középgépipari Minisztériumban személyzeti osztályvezetőt. 1953. január után ezredesi rangban visszakérült az ÁVH-hoz. 1953. júliustól a belügyminiszter helyettese, 1955. novemberben a miniszter első helyettesévé nevezték ki. 1956. novemberben a Szovjetunóba menekítették. Távollétében kizárták a Magyar Szocialista Munkáspártból. Hazatérte után az Európa Könyvkiadó munkatársa, majd 1960. augusztus után a Vendéglátó-ipari Technikum, később a Hotel Silvanus igazgatója volt.